

[Kofod.]

sagen efter min opfattelse således, at man ganske vist tog politiske hensyn — det tror jeg nok også fremgår af referatet i Folketingstidende — men man indførte ikke totalforbud, hvorfor man efter min opfattelse var i overensstemmelse med loven om internationale reguleringsforanstaltninger.

Som fiskeriministeren var inde på, indgik den daværende regering i ICNAF vedrørende Nordvestatlanten for 1972 og 1973 en aftale om begrænsning i fangstmængde, begrænsning i garnstørrelser og i garnmængde samt begrænsning i bruttotonnage. På det tidspunkt fastholdt regeringen, at det ikke var et forbud, et totalforbud, men en begrænsning af fiskeriet, man gik ind på. Ikke desto mindre går denne regering ind på en aftale allerede på nuværende tidspunkt, som betyder totalforbud. Altså, den aftale, man indgår, har kun kørt ét år, og så går man ind på en ny aftale, der i realiteten er et forbud.

Men når man så spørger om det politiske, kan man stille sig det spørgsmål: hvilke forandringer i regeringen har medført, at den fra at sige nej til at bøje sig for den amerikanske lystfiskerkampagne nu har valgt at sige ja? Den eneste øjensynlige forandring, der er sket med regeringen, forekommer mig at være den, at hr. Risgaard Knudsen ikke er fiskeriminister; det var han i 1967, og det forekommer mig, at når man har indgået aftalen, er det, fordi man har erstattet den tidligere fiskeriminister, hr. Risgaard Knudsen, med det grønlandske folketingsmedlem hr. Knud Hertling. For regeringen er det mandatomæssigt utvivlsomt, et godt bytte, for de amerikanske lystfiskermillionærer er det måske også et godt bytte, men for de danske fiskere og dermed for den danske eksport og for beskæftigelsesinteresser i Syddanmark synes jeg, personskiftet er beklageligt, og jeg synes, det er et dårligt bytte.

Regeringen har lagt megen vægt på den amerikansk-grønlandske kampagne mod laksefiskeri i Nordatlanten. Det fremgik også af, at statsministeren citerede dette fra Vancouver om vort dårlige omdømme. Nu håber jeg ikke, at statsministeren ved at citere dette samtidig insinuerer eller holder med disse udtalelser, at de syddanske fiskere er grådige og „callous“. Det glæder mig,

at jeg kan se på statsministerens minespil, at det vil han dog ikke godtage.

Må jeg lige give den oplysning: Vancouver ligger, så vidt jeg ved, ikke på østkysten. Jeg vil give tinget de ganske konkrete oplysninger, at de fangstmængder, der tales om, i Nordvestatlanten, som er på ca. 5.000 t, skal stilles op mod fangstmængderne i det nordøstlige Stillehav, hvor de ligger på mellem 150.000 og 200.000 t. Derfor synes jeg, at vedkommende canadier, der udtaler sig så krast, bør være lidt forsigtig med at komme med den slags udtalelser. Jeg mener: hvordan i alverden kan disse 12-14 både, som fisker de 600-800 t, være så grådige? Hvor grådige er de så ovre på vestkysten af Amerika, når de fisker 150.000-200.000 t? Men det glæder mig, at statsministeren ikke gav udtryk for, at han holdt med disse canadiere. Men hvis de citerede udtalelser er udtryk for, at vort omdømme er dårligt, synes jeg, det er både folketingets og regeringens opgave at modbevise dette og bakke disse fiskere op, således at vi bliver rensset for dette dårlige omdømme; jeg synes i hvert fald, vi kan sige så meget som, at det er fejlagtigt, og det bør vi oplyse om.

Må jeg lige vende tilbage til de grønlandske krav, for jeg betragter det som grønlandske krav, at man nu indfører totalforbud, og at man forbeholder denne laks ved de grønlandske kyster for den grønlandske befolkning. Jeg skal ikke anfægte Grønlandsministerens ret til at stille sig på de amerikanske lystfiskermillionærers side fremfor på det danske samfunds. Det er muligt, ministeren føler sig i udmærket selskab, men jeg misunder ham det ikke; i hvert fald synes jeg, dette er fejlagtigt, og jeg tror — men ministeren kan sige noget andet — at det er én af årsagerne til, at man har kunnet lave et sådant politisk pres og har fået en kursændring for den danske regering. Jeg mener ikke, at regeringen af hensyn til de afgørende interesser for det danske samfund havde behøvet at bøje sig for disse amerikansk-grønlandske krav.

Men hvis vi nu antager, at der virkelig havde foreligget sådanne afgørende interesser for Danmark, har regeringen så optrådt korrekt? Har den optrådt korrekt over for det danske fiskerierhverv, har den optrådt korrekt over for det danske folketing? Jeg mener, at svaret er nej; det er muligt, jeg